

Ούτε κἄν, τῇ ἀληθείᾳ,

Πουθενὰ ποσῶς κἄμμία

Ἵς τὴν φαρέτραν σαΐτιά.

Καὶ λοιπὸν ἐτοιμασθῆτε,

Ἵς ταῖς πληγαῖς μου ὀρκωθῆτε,

Καὶ ὀρμήστε τολμηρά.

Εὔρετέ τον, πιάσετέ τον.

Καὶ μ' ἀλύσους δέσετέ τον

Δίχως ἔλεος, σκληρά.

Κ' ἔτζι βάλτε τον δεμένον,

Ὡσὰν σκλάβον ὀργισμένον,

Εἰς βαρύταταις δουλιαῖς

Μέραν νύχτα νὰ δουλεύη,

Καὶ τ' ἀγκάθια νὰ παστρεύη

Ἀπὸ ταῖς τρανταφυλλιαῖς.

~~~~~

8. Ὁ Ἔρωτας μὲ λέγει,

Ἵς τὰ πάθη μου δὲν φταίγει.

Καὶ δείχνει, καὶ προβάλλει

Τὸ στῆθος μ' ὅτι σφάλλει.

Ἵς ταῖς φλόγαις μου ὀμόνει

Πιστὰ μὲ βεβαιόνη,

Ἄλλοῦ πῶς σημαδεύει,

Κ' ἐμένα σαΐτεύει.